

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoR/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420205398
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4420205398.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobkyne: M.. Q. L. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. X, XXX XX G. J., proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenému spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53255739, o zrušení rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4Cr/1/2020-111 zo dňa 07.10.2021 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobkyne o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má nárok na ich náhradu voči žalobkyni v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Toto rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 45 ods. 1, 2, 3, § 46 ods. 1, 2, 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej aj „ZoSRK“ alebo „zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“). V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobkyňa sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri asociácii pre arbitráž, Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. A. XXXXX-XX, XXXXXXX, vydaného dňa XX.XX.XXXX. Svoju žalobu odôvodnila tým, že nesúhlasí s rozhodnutím rozhodcovského súdu, nedala žalovanému nikdy právo, aby ju súdili na rozhodcovskom súde, žalovaný podal návrh na rozhodcovský súd protizákonne a žiadosť o aktiváciu Karty E.-M. je neplatná od počiatku pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi, pretože obsahuje neprijateľné podmienky a nečitateľné obchodné podmienky. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť. Namietal, že rozhodcovský rozsudok bol doručený žalobkyni dňa 01.12.2017 a od tohto dňa jej začala plynúť zákonná trojmesačná prekluzívna lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Žalobu však doručila súdu až 08.12.2020, teda po uplynutí zákonnej lehoty na jej podanie.

2. Súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že žalobe, aj keby bola dôvodná, nie je možné vyhovieť, pretože žalobkyňa zmeškala lehotu na jej podanie. Na pojednávaní žalobkyňa tvrdila, že hneď po doručení rozhodcovského rozsudku oslovila OZ Centrum správnej pomoci, kde jej spísali žalobu, ale keďže mala zdravotné problémy, žalobu podala až v roku 2020. Rozhodcovský rozsudok jej bol doručený dňa 01.12.2017, a teda dňa 01.03.2018 jej uplynula trojmesačná lehota na podanie žaloby. Námietky žalobkyne, že žaloba bola podaná včas, boli vyvrátené; zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v § 46 ods. 3 uvádza, že spotrebiteľ môže žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii, avšak podľa Exekučného poriadku účinného od

01.04.2017 takéto ustanovenie už neexistuje. Z toho vyplýva, že žalobkyňa mala možnosť do troch mesiacov po doručení rozhodcovského rozsudku podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Keďže však žalobu podala až dňa 08.12.2020, tak zákonnú lehotu zmeškala; posledným dňom lehoty na podanie žaloby bol totiž deň 01.03.2018, no žaloba bola podaná až 08.12.2020. Žalobkyňa bola v rozhodcovskom rozsudku riadne poučená o možnosti podať žalobu na jeho zrušenie a okrem toho bola poučená aj spotrebiteľským združením, ktoré jej vypracovalo žalobu. Z týchto dôvodov súd vzhľadom na hospodárnosť súdneho konania ďalšie dokazovanie vo veci nevykonal a žalobu z dôvodu jej oneskoreného podania zamietol.

3. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, a to s odkazom na ustanovenie § 262 ods. 1 a 2 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietala, že jej bolo odňaté právo na prístup k súdu a bola jej odopretá súdna ochrana proti neprijateľným podmienkam. Rozhodcovský rozsudok je výsledkom zneužitia práva a nie je rovnocenný judikovanému titulu všeobecného súdu. Žalobkyňa uviedla, že súd sa nevysporiadal s tým, že žiadosť o aktiváciu karty E.-M. nie je zmluvou a táto je neplatná od počiatku. Súd bol povinný ex offo rozhodnúť o žalobe, ale nepripustil zmenu petitu žaloby a nerešpektoval ustanovenia o zmene žaloby podľa CSP. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 27/2018 zo dňa 28.03.2019, v ktorom dovolací súd dospel k záveru že žaloba spotrebiteľa, ktorou sa domáha neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, je osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi, ktorý má podklad v osobitných predpisoch (Občiansky zákonník, zákon č. 250/2007 Z.z.). Rozsudok je podľa nej nepresvedčivý a jeho odôvodnenie nie je zrozumiteľné. Uviedla, že spotrebiteľovi nemôže byť na ujmu jeho práv taká právna úprava, ktorá mu znemožňuje právo na prejednanie žaloby, a preto súd je povinný žalobu prejednať; v opačnom prípade dochádza k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Nie je pochopiteľné, prečo sa súd odmietol zaoberať neplatnými právnymi úkonmi a neprijateľnosťou podmienok v spotrebiteľskej zmluve, od ktorej je závislá aj rozhodcovská zmluva, hoci ide o konanie so slabšou stranou. Podľa nej súd vec aj nesprávne právne posúdil a doposiaľ nedal odpoveď na jej námietky najmä vo vzťahu k námietke neplatnosti právnych úkonov ako aj neplatnosti žiadosti o aktiváciu Karty E.-M.. Ak súd mal za to, že zákonná trojmesačná lehota na podanie žaloby je prekluzívna, čo však ona spochybňuje, treba prihliadnúť na to, že táto lehota sa nevzťahuje na podanie žaloby spotrebiteľov o určenie neplatnosti zmluvy, neplatnosti neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, neplatnosti právnych úkonov. Rozhodcovská zmluva nebola dojednaná po vzniku sporu a tak ťažko možno očakávať od spotrebiteľa, aby v tom čase vedel riadne vyhodnotiť aj možnosť odstúpenia od predmetnej zmluvy. Rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná a ako neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 237/2013 zo dňa 30.09.2015. Žalobkyňa žiadala, aby súd postupoval v súlade s princípmi právneho štátu tak, ako to už Ústavný súd SR vo svojich nálezočoch potvrdil (I.ÚS 407/2010). V podmienkach materiálneho štátu nemôže byť výkon verejnej moci bezúčelný, nie je možné aprobovať a tolerovať výkon verejnej moci, ktorá je prostým uplatnením formálne predvídaného oprávnenia orgánu verejnej moci. Z uvedených dôvodov je rozsudok neprímerane prísny, nevyvážený, nezohľadňuje argumenty ani okolnosti predmetnej veci a je v extrémnom rozpore s prioritami spravodlivosti.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na jeho doterajšie tvrdenia uvedené v predmetnom konaní. Uviedol, že jediným argumentom žalobkyne je opakovane zdôraznený status spotrebiteľa, ktorý však nebol dôvodom pre zamietnutie žaloby. V konaní nebolo sporné, že žaloba bola doručená na súd po uplynutí prekluzívnej trojmesačnej lehoty na jej podanie a k tomu sa žalobkyňa relevantným spôsobom nevyjadrila. Súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, jeho rozhodnutie je preskúmateľné a je z neho zrejmé, prečo nebolo žalobe vyhovené.

6. Žalobkyňa v následnom vyjadrení zotrvala na podanom odvolaní a poukázala na rozhodujúcu skutočnosť, t.j. na absolútnu neplatnosť právneho úkonu dodávateľa, na ktorú každý súd prihliada z úradnej povinnosti, a to na neplatnosť zmluvy, resp. žiadosti, ktorá nie je zmluvou a z toho dôvodu sú neplatné všetky nasledujúce úkony dodávateľa. Neplatný je tak i rozhodcovský rozsudok, čoho sa ona

v konaní domáha. Dôvody absolútnej neplatnosti právneho úkonu sú v zmysle § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka a súd to mal z úradnej povinnosti brať do úvahy. Žiadala, aby odvolací súd preskúmal žiadosť o aktiváciu Karty E.-M., ktorú považuje za neplatnú a z toho dôvodu aj Rozhodcovskú zmluvu považuje za neplatnú od začiatku. Predmetná žiadosť o aktiváciu Karty E.-M. a rozhodcovská zmluva neboli individuálne dojednané. Žalovaný nepoprel uvedené tvrdenia v odvolaní, ktoré sa považujú za nesporné. Podstatnými argumentami boli neplatné právne úkony a neprijateľné podmienky, na ktoré súd prvej inštancie nedal odpoveď a nevysporiadal sa s námietkami o neplatnosti žiadosti o aktiváciu Karty E.-M..

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Preto tento rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Podľa obsahu spisu sa žalobkyňa žalobou domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri asociácii pre arbitráž, Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. A. XXXXX-XX, XXXXXXX, vydaného dňa XX.XX.XXXX, s odôvodnením, že nesúhlasí s rozhodnutím rozhodcovského súdu, lebo nedala žalovanému nikdy právo, aby ju súdili na rozhodcovskom súde, že žalovaný podal návrh na rozhodcovský súd protizákonne a žiadosť o aktiváciu Karty E.-M. je neplatná od počiatku pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi pre neprijateľné podmienky a nečitateľné obchodné podmienky. Súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol napadnutým rozsudkom, ktorým žalobu zamietol a nárok na náhradu trov konania priznal žalovanému voči žalobkyni v rozsahu 100 %. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania. Odvolací súd pri rozhodovaní mal na zreteli najmä nižšie citované zákonné ustanovenia:

9. Podľa § 46 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

10. Podľa § 46 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1 a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku.

11. Podľa § 46 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii.

12. Odvolací súd sa v zmysle uvedeného stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o oneskorenom podaní žaloby na súd, t. j. po uplynutí zákonnej lehoty, a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva, že rozhodcovské konanie je osobitný druh civilného konania, ktoré sa môže uskutočniť v prípade súkromnoprávných a obchodnoprávných sporov, pre ktoré zákon pripúšťa uzavretie rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky. Účastník rozhodcovského konania sa môže podanou žalobou na príslušnom súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodov ustanovených v § 45 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Nejde však o preskúmanie veci z pohľadu správnosti aplikácie noriem, ktoré na daný prípad dopadajú, ale ide väčšmi o dôvody, ktoré sa týkajú podstaty prípustnosti zákonného priebehu rozhodcovského konania. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku je právnym nástrojom, ktorého cieľom je zabezpečiť, aby proces poskytnutia právnej ochrany stranám sporu pred rozhodcovskými súdmi mal rovnaké atribúty ako poskytovanie ochrany všeobecnými súdmi, a zároveň zabezpečiť kontrolu nad zákonnosťou a spravodlivosťou rozhodnutí rozhodcovských súdov. Základným predpokladom úspešnosti v konaní na všeobecnom súde je podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zákonom stanovenej lehote. Táto je upravená v § 46 zákona v

rozsahu 3 mesiacov a plynie odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania.

13. Odvolací súd v danej veci preskúmal napadnutý rozsudok v nadväznosti na dôvody odvolania žalobkyne a následne konštatoval, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, tieto vyhodnotil v súlade s ustanovením § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožnil a na ktoré v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Súd prvej inštancie predtým, ako by pristúpil k rozhodovaniu o žalobe ako takej z dôvodov uvádzaných žalobkyňou, správne skúmal zákonnú podmienku včasnosti podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v súlade s ustanovením § 46 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktoré určuje lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v rozsahu 3 mesiacov, plynúcu odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd prvej inštancie správne najskôr skúmal, či si žalobkyňa uplatnila svoj nárok v zákonnej lehote, a správne urobil záver o tom, že žaloba v zákonnej lehote podaná nebola. Rozhodcovský rozsudok jej totiž bol doručený dňa 01.12.2017 a zákonná lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku napokon uplynula dňa 01.03.2018. Žalobkyňa však podala žalobu až dňa 08.12.2020, t. j. dávno po uplynutí lehoty na jej podanie. Vzhľadom na to, že žalobkyňa v zákonnej lehote nepodala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Žalobkyni tak zaniklo právo domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku a ak za tejto situácie súd prvej inštancie zamietol žalobu z tohto dôvodu, zamietol ju správne. Vzhľadom na nedodržanie zákonnej lehoty právo žalobkyne domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku zaniklo.

14. Odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie po zistení, že žalobkyňa si svoje právo neuplatnila v zákonnej lehote, nemal dôvod zaoberať sa ďalšími dôvodmi žaloby, ktorými žalobkyňa odôvodňovala neplatnosť rozhodcovského rozsudku a nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, keďže tieto tvrdenia a aj tvrdenia o neplatnosti zmluvy - Žiadosti o aktiváciu Karty E.-M. boli už pre rozhodnutie súdu irelevantné. Svoje právo si neuplatnila v zákonom stanovenej lehote, preto nebolo opodstatnené sa jej žalobou a jej tvrdeniami ďalej zaoberať. Súd prvej inštancie to posúdil správne a z toho dôvodu sa ani odvolací súd nemohol žalobou vecne zaoberať, t. j. nemohol skúmať žalobkyňou tvrdené skutočnosti, že spotrebiteľská zmluva ako právny úkon je neplatná a že sú neplatné aj neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve.

15. Žalobkyňa v odvolaní neuvádzala podstatné, rozhodujúce a konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu, ale namiesto toho v podanom odvolaní namietala dôvody, ktorými sa odvolací súd po konštatovaní o neskoro podanej žalobe nemal dôvod zaoberať. K podstatnej skutočnosti, že žalobu podala po zákonom stanovenej lehote, sa v odvolaní vôbec nezmenila a ani sa k tomu nevyjadřila. Spotrebiteľ vo všeobecnosti požíva osobitnú právnu ochranu, avšak ani tá mu nemôže byť poskytovaná bezmedzne až do takej miery, že by ho úplne a bezvýhradne zbavovala náležitej miery nevyhnutnej obozretnosti a zodpovednosti v záväzkovom vzťahu s dodávateľom. Platnosť rozhodcovskej zmluvy, resp. neprijateľnosť rozhodcovskej zmluvy, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom, môže byť podľa názoru odvolacieho súdu skúmaná aj v rámci posudzovania existencie vykonateľného exekučného titulu v exekučnom konaní. Preto odvolací súd odvolaciu argumentáciu žalobkyne považoval za nedôvodnú a nevzhladol potrebu sa k nej detailnejšie vyjadrovať.

16. Čo sa týka námietky žalobkyne o nepresvedčivosti a nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku, odvolací súd uvádza, že prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobkyňa sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu nestotožnila, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám preskúmateľného a presvedčivého rozhodnutia súdu.

17. Všetky námietky žalobkyne uvedené v podanom odvolaní odvolací súd posúdil ako neopodstatnené a vzhľadom na to konštatoval, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru o oneskorenom podaní

žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

18. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému patrí v celom rozsahu náhrada trov vynaložených v tomto štádiu konania. Odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP rozhodol, že žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).